

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/114/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114202870
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114202870.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, P.O.BOX 41, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: I. T., nar. X.X.XXXX, bytom T. XXX/X, V., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: X. -, so sídlom L. B. X, G., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Oravcovou, so sídlom Dobrianskeho 1651, Vranov nad Topľou, o zaplatenie 1.071,36 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 23.3.2015 pod č. k. 9C/67/2014-92, jednohlasne takto

rozhodol:

N e p r i z n á v a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania n e p r i z n á v a .

N e p r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov vyššie označeným rozsudkom žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Posledným výrokom zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi G. - G. S. náhradu trov konania vo výške 166,70 eur, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v prospech jeho právneho zástupcu JUDr. Jaroslavy Oravcovej do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešný žalobca právo na náhradu trov konania nemá a úspešnému žalovanému túto náhradu nepriznal pre nedostatok návrhu z jeho strany (§ 151 ods. 1 O.s.p.). Priznal trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného žalovaného, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby 138,90 eur + 27,80 eur DPH, spolu 166,70 eur.

Proti výroku rozsudku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka podal žalobca odvolanie, ktorým žiadal v tejto časti zmeniť rozsudok tak, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania priznané neboli. Poukázal na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje žiadne zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Otázkou účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal. Otázka účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je odlišná od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám. Ďalej uviedol, že trovy právneho zastúpenia by v tomto prípade mali predstavovať náhradu odmeny za právnu pomoc pri predložení podania, ktoré svojím obsahom je šablónovitým opakovaním podaní predkladaných v nespočetnom množstve prípadov. Vedľajší účastník na strane odporcu sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Ak

zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z.z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, aby osobitné postavenie sa priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Predloženie podania vedľajším účastníkom sú zhodné, ako ich predkladá v iných veciach. Teda ich môže, vzhľadom na svoje osobitné postavenie a odborné zameranie, predkladať sám. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo 5/2013, ktoré sa týka priamo účelnosti náhrady trov konania, z ktorého časť aj doslovne cituje. Tvrdí, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 28.5.2015 uviedol, že v plnom rozsahu súhlasí s rozhodnutím prvostupňového súdu a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 23.3.2015 č. k. 9C/67/2014-92 potvrdil ako vecne správny a uložil žalobcovi povinnosť uhradiť mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 39,09 eur. Poukázal na to, že Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zamerania. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má, ale aj schopnosťou toto právo uplatniť. Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Odvolacie námietky žalobcu sú preto neopodstatnené.

K uvedenému poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 9.6.2010, v ktorom NS SR potvrdil rozhodnutie tak prvostupňového súdu Bratislava II pod sp. zn. 15C/102/2008, ako aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/166/2009 zo dňa 13.6.2009. V predmetných konaniach tak prvostupňový ako aj odvolací zaviazali žalobkyňu k náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Pokiaľ súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, jeho rozhodnutie v tejto súvislosti je vecne nesprávne.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V prejednávanom prípade vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovaného podaním zo dňa 19.3.2014 (č. l. 23), a to podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Dňa 23.6.2014 doručil vedľajší účastník súdu vyjadrenie k žalobnému návrhu (č. l. 38), v ktorom vzniesol námietky k podanej žalobe, poukázal na to, že v zmluve zo dňa 30.4.2009 žalobca uvádza výšku RPMN za poskytnutý úver vo výške 64,44 %. Uvedená výška RPMN je zavádzajúca a nepresná, nakoľko reálna výška RPMN za úver predstavuje výšku 72,67 %. Výška ročnej úrokovej sadzby obdobných úverov poskytovaných bankami v čase uzatvorenia zmluvy zo dňa 30.4.2009 predstavovala výšku iba 13,01 %. Taktiež namietal neprimerané vysoké úroky, ktoré považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi.

S účinnosťou od 1. mája 2014 bolo do zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zavedené ustanovenie § 5b, podľa ktorého, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Predmetným ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bola teda súdu zakotvená povinnosť v konaniach, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi, ex offa - z úradnej povinnosti prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by

inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Preto v spotrebiteľských veciach aj bez toho, aby sa spotrebiteľ dovolal nemožnosti uplatnenia či oslabenia práva predávajúceho, má súd povinnosť tieto skutočnosti skúmať, v prípade ich zistenia musí na ne prihliadnuť a žalobcovi nárok nepriznať.

V prejednávanej veci vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 19.3.2014 a vzniesol námietky k podanej žalobe, najmä vo vzťahu k RPMN a neprimerane vysokým úrokom, dňa 23.6.2014, teda už po nadobudnutí účinnosti ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. (účinnosť od 1.5.2014), v zmysle ktorého súdy ex offio posudzujú prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi.

S prihliadnutím na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami, na náhradu ktorých je potrebné žalobcu zaviazat', pretože nie je splnená jedna zo základných podmienok na ich priznanie, a to účelnosť vynaložených trov. Námietky vo vzťahu k RPMN a neprimerane vysokým úrokom, vznesené vedľajším účastníkom, odvolací súd nepovažuje za účelné, nakoľko už v čase ich vznesenia musel súd prvého stupňa na tieto skutočnosti prihliadať ex offio, a teda pre úspech spotrebiteľa bola táto námietka bezpredmetná.

Preto je potrebné konštatovať, že samotný vstup vedľajšieho účastníka do konania dňa 19.3.2014 a ním vznesené námietky vo vzťahu k RPMN a neprimerane vysokým úrokom (vo vyjadrení zo dňa 23.6.2014), nemajú žiadnu súvislosť so zamietnutím žaloby a teda nemajú ani žiaden vplyv na rozhodnutie o veci. Preto trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v tomto konaní nemožno vyhodnotiť ako trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal (§ 220 O.s.p.).

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. Tomuto vzniklo vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Žalobca takýto návrh nepodal. Preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 221 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.